

Wprowadzenie

24-04-2024

Wierność. Słowo, które na pierwszy rzut oka może wydawać się pojęciem napiętym między dwoma biegunami. Ponieważ, z jednej strony, jest jasne, że żaden wielki projekt – taki jak projekt o nazwie życie – nie może istnieć bez konieczności bycia na określonym kursie w czasie. Ale z drugiej strony samo słowo może wywołać w nas, być może z powodu pewnego niezrozumienia jego prawdziwego znaczenia, niejasne pojęcie bezruchu lub sztywności -

tarczy przeciwko nowościom, które życie zawsze ze sobą niesie.

Jezus rozwiązuje to napięcie w jednej z przypowieści, nazywając «dobrym i wiernym» każdego ze sług, którzy otrzymawszy pieniądze od swego pana, gdy ten wyruszał w drogę, nie ukrywają ich ze strachu, ale decydują się podjąć ryzyko wyjścia na rynek, aby nimi obracać. (por. Mt 25, 14-30). Rzeczywiście, tym sługom udaje się zgromadzić pewną fortunę, chociaż pod koniec przypowieści widzimy, że Pan nie dba o liczby. Wierność, którą w nich chwali, wzięła to, co najlepsze spośród tych dwóch biegunów: słudzy zrealizowali projekt w czasie, nie uciekając od obaw i stresu, inwestując to, co otrzymali, w szczęście własne i innych.

W świetle listu pasterskiego Prałata Opus Dei o wierności z 19 marca 2022 r. na tych stronach omówiono niektóre aspekty tej dyspozycji serca:

wychodząc od perspektywy filozoficzno-teologicznej i przechodząc przez znaczenie tego terminu w Biblii, dochodzimy do niektórych zagadnień rozwoju życia osobistego i instytucjonalnego na przestrzeni dziejów.

Krótki przegląd pięciu rozdziałów, które składają się na tę pozycję, ma na celu wyrażenie przekonania, że żywa wierność, jak często powtarzał święty Josemaría, „jest warta zachodu”. Stąd tytuł, który łączy w sobie te refleksje. Bycie wiernym jest tego warte, także dlatego, że jest warte wszystkich radości na tej drodze.